

[Guldberg.]

Man kan ikke vente — det er heller ikke muligt — at den enkelte skal gøre dette, og jeg vil altså henstille til overvejelse, om ikke det var en vej at gå.

Hastrup: Jeg vil gerne nu bede boligministeren overveje spørgsmålet om de kommunale pensionistboliger endnu en gang. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget findes der 14.000 sådanne boliger i forhold til 300.000 folkepensionister. Det svarer til boliger til 4-5 pct. af det samlede antal folkepensionister. Men det er jo et gennemsnit for hele landet. I nogle kommuner er det et højere tal, i andre kommuner er det et lavere tal. Derimod kan man vel regne med, at andelen af særlig vanskeligt stillede folkepensionister er nogenlunde den samme fra kommune til kommune. Jeg mener derfor, at man må overveje at tage de kommunale folkepensionistboliger med ind under boligsikringsordningen, altså ligestille dem med de pensionistboliger, der findes i det almennyttige byggeri, og så få regler for de særlig vanskeligt stillede, således at hjælpen til disse ikke beror på det tilfældige forhold, om den kommune, hvori de nu engang lever, har et relativt stort eller et relativt lille antal folkepensionistboliger i den kommunale sektor.

Jeg vil gerne sige, at når jeg medregnede det personlige tillæg, ja, så skyldtes det den omstændighed, at det gjorde boligministeren i det materiale, som udvalget i sin tid fik. Jeg kan godt se, at det ikke er med i bemærkningerne til lovforslaget; jeg må måske gøre den tilføjelse, at det er en af de ting, som kan gøre det vanskeligt for os andre at foretage en vurdering, når der sådan pludselig forsvinder 50 millioner i løbet af et par uger. Men lad det nu være.

Altså det, som i denne forbindelse er afgørende, er naturligvis, at i den udstrækning, hvor boligsikringsordningen erstatter de boligtilskud, der hidtil er udbetalt over de personlige tillæg, må der foreligge en reel besparelsesmulighed, og hvis man ikke skærer det beløb væk fra kommunerne, anvendes det formentlig til andre formål eller måske til ekstra boligtilskud, og det kan være svært på et senere tidspunkt at

ned sætte beløbet, når man først har vænnet vore ældre medborgere til at få det.

Endelig vil jeg gerne sige et par ord om boliganvisningen og de enlige. Hr. Guldberg udkastede en tanke, og jeg vil også gerne udkaste en tanke, omend på et andet felt. Kunne man ikke i de regulerede områder tænke sig en eller anden form for et pointsystem, således at f. eks. et barn gav 2 points og 1 års ventetid gav 1 point? Jeg tør ikke sige, at det præcis er det system, man skal anvende, men det ville i hvert fald give en mulighed for, at de enlige kunne komme med i køen. Man må jo ikke glemme, at mange af de enlige er i den situation, at de ikke kan sikre sig en bolig i eget hus, og jeg mener som sagt ikke, at vi vedblivende kan skubbe dem ligesom bagud hele tiden, så de ikke kan få en selvstændig bolig.

Arne Larsen: Jeg skal kun fremsætte et par korte bemærkninger angående ministerens svar til mig.

Rentesikringsordningen har vi jo diskuteret temmelig meget, og ministeren mener altså, at den er langat foretrække fremfor en fast lav byggerente eller et statsligt boligfond. Det er muligt, at ministeren har den opfattelse, men rentesikringsordningen vil jo ikke være evigt. Foreløbig skal den gælde i 6 år; derefter aftrappes den over en 3-årig periode, og så forsvinder den ud af billedet. Så har man altså det forfængelige håb, at renteniveauet til den tid er faldet, men jeg er altså af den formening, at niveauet er bibeholdt til den tid.

Hvad spørgsmålet om rentesikringsordningen og det sociale byggeri og landsbyggefondens angår, har jeg forstået på forslaget, at der er en vis sammenhæng. Der står i bemærkningerne:

„De indkomne midler“ — altså fra landsbyggefondens — „kan udlånes, hovedsagelig til nyt boligbyggeri. Så længe der fra statens side ydes rentesikring, skal alle midler, der hidrører fra pligt-mæssige indbetalinger, anvendes hertil.“ Jeg forstår det således, at det sociale byggeris landsbyggefond også skal være med til at yde rentesikring. Videre hedder det:

„Efterhånden som indbetalingerne til landsbyggefondens øges, vil fondens udlånsvirksomhed i stigende omfang kunne